

נקודת אור בפרשה – מסירות נפש לכבוד ה' – פרשת פנחס

בסוף פרשת בלק קראנו על מסירות נפשו של פנחס בן אלעזר, שנכנס לתוך אהלו זמרי בן סלוא, נשיא שבט שמעון, ודקר אותו בשעה שעשה עבירה, **ולא פחד** מכל אותם שומרים שעמדו מחוץ לאהלו שהיו עלולים לשים קץ לחייו.

והנה בפרשתנו אנו רואים שהקב"ה מתפאר ומשתבח במעשהו זה של פנחס, **ואמרו חז"ל במדרש** (במדבר רבה כא, א): "אמר הקב"ה, בדין הוא שיטול שכרו". **כלומר**, אף על פי שעל כל מצוה מקבלים שכר בעולם הבא ולא בעולם הזה, **וכמו שאמרו חז"ל** (עירובין כא.): "מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא", **בכל זאת** זכה פנחס לקבל שכר גם בעולם הזה, **מרוב חיבת ה' אליו**.

בכדי להבין מדוע גילה ה' יתברך חיבה מיוחדת לפנחס, **נביא על כך משל**: באחד מימי החורף הקרים, הלך סוחר אחד בדרכו, **והנה** רואה הוא נער צעיר עומד ורועד מקור. שאל אותו הסוחר מה מעשהו כאן? והנער השיב, שהוא יתום ואין לו בית להתגורר בו, וגם בגדיו בלויים וקרועים. **אמר לו הסוחר**: "בא עמי לביתי ואפרנסך, ובתמורה לכך, תעבוד בביתי". **הסכים הנער להצעה**, והחל לעבוד בביתו של הסוחר ותמורת כך קיבל ממנו את כל מחסורו.

פעם אחת, הגיע לקוח לביתו של הסוחר ביום פורים, עוד לפני שסעדו הסוחר ובני ביתו את סעודת הפורים. **אותו לקוח ביקש** כמה פריטים שחסרו לו, והדבר היה דחוף לו מאד. הסוחר הבהיר ללקוח שאינו עובד ביום פורים, ואין הוא מעוניין להפסיד את סעודת היום בשביל עבודה.

כששמע הנער את בקשת הלקוח, ביקש מהסוחר שיסכים לו לסייע ללקוח, ומשהסכים, לקח הנער את מפתחות החנות ויצא עם הלקוח לכיוונה. נתן לו את מבוקשו וקיבל על כך סכום כסף נכבד. **כשחזר** כבר סיימו הסוחר ומשפחתו את סעודת הפורים.

כשראה הסוחר את מסירותו של הנער, החליט שמעתה הנער יקבל משכורת מכובדת **בנוסף** לסעודות שהיה מקבל עד היום. **שאל הנער את הסוחר**: "מדוע העלית לי את המשכורת?" הסביר לו הסוחר: "עד עתה, עבדת תמורת המגורים, האוכל והביגוד. ומאחר שכל כוונתך היתה לשרתני כדי שאכלכל אותך, נתתי לך כפי רצונך. **אבל היום** שראיתי שאינך עובד בשביל האוכל ושאר הדברים שהיית מקבל ממני, **שהרי ויתרת** על סעודת הפורים שלך בשביל בית המסחר שלי, **לכן** מגיע לך שכר נוסף, חוץ מכל מה שקיבלת עד היום".

והנמשל הוא: כשאדם עושה **רק** מה שה' מצווה אותו, לא מגיע לו על כך שכר מיוחד, **מפני** שעצם זה שאנו חיים, זה כבר שכר גדול שה' יתברך נותן לנו ברוב חסדו. אבל כשאדם עושה מצוות **במסירות ומוותר** על חייו לכבוד ה', הרי שמגיע לו על כך שכר מיוחד, **כי בזאת הוא מוכיח** שאינו מקיים את המצוות רק בשביל לקבל חיים, **שהרי הוא מוכן** גם למות בשביל המצוות, **ולכן** דרגתו גדולה יותר, ומגיע לו שכר גם בעולם הזה.

כך היה אצל פנחס. פנחס לא היה בטוח שישאר חי לאחר שיהרוג את זמרי בן סלוא, **ובכל זאת**, היה מוכן להורגו. **וכיון שמסר נפשו על מצוות ה'**, לכן מגיע לו על כך שכר מיוחד. **ולכן** אמר לו הקב"ה: 'אתה השלכת את חיך בשבילי, תקבל על כך כהונת עולם'. **ויש אומרים**, שפנחס זכה גם לאריכות ימים מזמן משה רבינו ע"ה עד זמנו של אלינו הנביא!

רואים אנו, עד כמה חשובה בעיני ה' מסירות נפשו של יהודי על מצוות ה'. **ויהי רצון שנוכה** להשליך את כל החשבונות האישיים שלנו ולקיים את מצוות ה' במסירות ובכוונה טהורה לשם שמים, **אמן!**